କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଟିଟିଡି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଡି. ନାଗୁଲୁ ନାଇଡୁ

ନଭେମ୍ବର, 7, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, 1950: ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ/ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ଇଚ୍ଛାକୃତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ-ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ-ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ-କର୍ମଚାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକକ ବିଚାରପତି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିନଥିଲେ-କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ-କର୍ମଚାରୀ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ- ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲାର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପାଳନ ନକରି ଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହିଁକି ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ - ନିର୍ଣ୍ଣିତ : ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ଭୁଲ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ, ପ୍ରତିବାଦୀ-କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀ-କର୍ମଚାରୀ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକକ ବିଚାରପତି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦୀ-କର୍ମଚାରୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି

କରି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲାର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପାଳନ ନକରି ଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହିଁକି ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ: ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଚାର କରିବାର ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶକୁ ସ୍ଥଗିତ ନ ରଖି ଏକକ ବିଚାରପତି ନ୍ୟାୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ କି । ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗ ଏହି ଆଧାରରେ କରିଥିଲେ, ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ପୂର୍ବ ଆଦେଶ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215ର ଅନୁପାଳନ କରିନଥିଲା, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ବିଷୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅଦାଲତ ଅବମାନନା କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଟି ବୈଧତା କିମ୍ବା ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଥା ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶକୁ ନିଲମ୍ବନ କରିବାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପାଳନ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅନୁଯାୟୀ ନ କରାଯିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବମାନନା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟଥା ମଧ୍ୟ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଏହା କଳ୍ପନା କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ/ଆଦେଶକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି । [563 B-E]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 14221/1996 ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 620/1996 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 4.7.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ରାମ କୁମାର ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଅଞ୍ଜନୀ ଆୟାଗରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପଟ୍ଟନାୟକ । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 620/1996 ରେ ଏହି ଆବେଦନଟି, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 4.7.96 ତାରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ । ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅବମାନନାକାରୀମାନେ 15.7.1996 ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ ଯେ ଅବମାନନାକାରୀମାନେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 14282/1994 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶର ଜାଣିଶୁଣି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

ପ୍ରତିବାଦୀ ଡି. ନାଗୁଲୁ ନାଇଡୁଙ୍କୁ 1979 ମସିହାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଜଣେ ନାମମାତ୍ର ହାଜିରୀ ନାମାବଳି ବିଦ୍ୟୁତ ମିସ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 19.4.1988 ତାରିଖରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ 1.1.70 ରୁ 31.3.1984 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାମମାତ୍ର ହାଜିରୀ ନାମାବଳି ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ, 30.10.1990 ତାରିଖରେ ଦେବସ୍ଥାନମର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ 19.4.1988 ରୁ ସହାୟକ ଭାବରେ ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନିୟମିତକରଣ ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ 16.7.1979 ଠାରୁ ହେବା ଉଚିତ୍ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ ମିସ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ନିୟମିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ତିରୁମାଲା ତିରୁପତି ଦେବସ୍ଥାନମ କର୍ମଚାରୀ ସେବା ନିୟମ, 1989 ଯାହା 24.10.1989 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ଏହା ଅଧୀନରେ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ମିସ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା, ଏବଂ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ମିସ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀ ହେଉଛି ଏକ ପଦୋନ୍ନତି ପଦବୀ । ସହାୟକ ପଦବୀରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦୋନ୍ନତି ସହାୟକ

ୱାୟାରମ୍ୟାନ, ତାପରେ ୱାୟାରମ୍ୟାନ ଏବଂ ତାପରେ ବୈଦୁତିକ ମିସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥାଏ । ଜଣେ ବିଦ୍ୟୁତ ମିସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପଦବୀ ସହାୟକଙ୍କ ପଦବୀ ଠାରୁ 3 ପାହ୍ୟା ଉପରେ ରହିଥାଏ । ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ପରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ 18.6.1992 ରୁ ସହାୟକ ୱାୟାରମ୍ୟାନ୍ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ସଂଖ୍ୟା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 14282/1994 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ବୈଦୁତିକ ମିସ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ନିୟମିତ ହାରରେ 12.8.1979 ରୁ ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ ଏବଂ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ସହାୟକ ଭାବରେ ନିୟମିତକରଣର ଆଦେଶ ଆଇନତଃ ଖରାପ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମାଧାନ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 23.1.1995 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବା ତାରିଖ ଠାରୁ କିମ୍ବା ଅତି କମରେ ସେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିବା ପରେ ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବା ତାରିଖରୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ ଉଚିତ । ଯେହେତୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କର କୌଣସି କନିଷ୍ଠଙ୍କୁ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ମିସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଦେବସ୍ଥାନମର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ମିସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇବାର ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ 30.1.1996 ତାରିଖର ଏହି ଆଦେଶକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3641/1996 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଦେବସ୍ଥାନମର ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରି 17.5.1996 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତିରୁପତିରୁ ତିରୁମାଲା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 10674/1996 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ବିବିଧ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 12974/1996 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ସ୍ଥଗିତ ରଖିନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ 7.6.1996 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ

ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ 620/1996 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଆବେଦନରେ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପାଳନ କରିନଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁକି ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । 4.7.1996 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଦାଲତ ଅବମାନନା ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି, ଏହାପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଆଦୌ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ କି ନାହିଁ, ଯାହା ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ 7.6.1996 ତାରିଖର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 10674/1996ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ଆପତ୍ତି କରିବା ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶକୁ ସ୍ଥଗିତ କରିନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଧୀନରେ ରହିବ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଚାର କରିବାକୁ ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଦେବସ୍ଥାନମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ସ୍ଥଗିତ ନ ରଖିବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା କିଛି ପୂର୍ବ ଆଦେଶ ପାଳନ କରାଯାଇନଥିଲା। ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215, ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଅଦାଲତ ଅବମାନନା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନର ବୈଧତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଲମ୍ବନ ଆଦେଶରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ମନା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା,

ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପାଳନ ଅଭିଯୋଗରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅନୁଯାୟୀ ଅବମାନନା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନଥିଲା ଏବଂ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।ଏପରିକି ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଏହା କଳ୍ପନା କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଦେବସ୍ଥାନମ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଜାଣିଶୁଣି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ/ଆଦେଶକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି । ଆମର ବିଚାର ଅନୁଯାୟୀ, ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 215 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନିକଟରେ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା ।

ତଦନୁସାରେ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର 4.7.96 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଛୁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଭି. ଏସ୍. ଏସ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।